

Sanatorierne ikke var i Stand til at arbejde, fordi de var for svage, men som det var forbundet med Fare at lade komme tilbage til deres gamle Omgivelser. Saadanne Mennesker vilde jo komme under de bedste Betingelser ved at blive anbragt i Plejehjem; men af saadanne har man, saa vidt jeg ved, kun to her i Landet. Det vilde være meget ønskeligt, om der blev oprettet flere saadanne, saa man kunde skaffe disse Mennesker hyggelige og hjemlige Opholdssteder, hvor de kunde være uden Fare for deres Omgivelser. Ligeledes henstillede jeg, at man søgte at fremskynde Oprettelsen af flere Tuberkulosehospitaller, hvor de allerdaarligste blev anbragt. Jeg oplyste, at der var flere Amter, hvor man ikke havde saadanne Tuberkulosehospitaller, og jeg vil meget henstille, at der fra Ministeriets Side bidrages til, at saadanne Hospitaller bliver opført.

Idet jeg, som sagt, i øvrigt kan slutte mig til alle de Betragtninger og Henstillinger, som den ærede Ordfører gjorde gældende, skal jeg til Slutning henlede Opmærksomheden paa de Bemærkninger, som et Mindretal har anført i Betænkningen. Det var fra vor Side ønsket at gøre Lovens Bestemmelser mere omfattende, navnlig ønskede vi, at de Bestemmelser, der findes i § 10 om Stats-tjenestemænd, ogsaa maatte komme til at omfatte Funktionærer og Arbejdere i private Virksomheder, og at Lovens Rammer i øvrigt maatte blive udvidet betydeligt. Men vi har opgivet at stille Ændringsforslag i denne Retning, da der ikke fra anden Side i Udvalget har kunnet spores Tilslutning til disse Forslag, og da man erkender, at Ændringsforslag i denne Henseende ikke blot skulde tage særligt Hensyn til at beskytte Samfundet mod Smittefare, men ogsaa skulde vise Humanitet og Hensyn overfor de syge, og dette vilde vanskeligt kunne gennemføres paa dette Lovforslag, men maatte, hvis det skulde løses paa rette Maade, tages op til samlet Overvejelse ved en samlet Revision af hele vor Sygeplejelovgivning, fordi den Humanitet og Hensynsfuldhed, som man ønsker skulde udvises overfor de syge, der lider af Tuberkulose, selvfølgelig ogsaa skulde udvises overfor andre, som lider af kroniske Sygdomme, saa de er ude af Stand til at arbejde. Det er jo ikke helt retfærdigt, at man vil stille disse syge anderledes end Tuberkulosepatienter. Naar vi har hjulpet Tuberkulosepatienterne paa denne Maade, er det af Hensyn til Sam-

fundet, fordi man har været opmærksom paa den Smittefare, disse Patienter frembød overfor de sunde Mennesker, og derfor har Samfundet grebet kraftigt ind for at hjælpe disse. Men en saadan Hjælp, ønsker vi, skal blive alle syge til Del. Dette kan imidlertid ikke bringes til Udførelse gennem denne Lov. Men da man fra anden Side har været betænkelig ved at udvide Rammerne og gaa videre; end der oprindeligt var foreslaaet ved dette Lovforslag, har vi frafaldet vort Ønske om Ændringer. Jeg anbefaler derfor ligesom den ærede Ordfører at vedtage Lovforslaget uforandret.

Mølgaard-Nielsen: Jeg vil rette den Henstilling til den højtærede Justitsminister og til Udvalget, om de ikke kunde finde Anledning til at indføre en Ændring i § 9, som omhandler de Børn, som er henviste til at skulle undervises udenfor Skolen, idet de hverken har Adgang til den offentlige eller private Skoles Undervisning. Jeg tænker i dette Tilfælde paa Konfirmander, som skal gaa til Forberedelse hos Præsten, da saadanne maa ligestilles med de nævnte Skolebørn. Jeg har et nærliggende Eksempel. En Præst maatte afvise en Dreng, fordi han led af Tuberkulose; han havde været adskillige Gange til Forberedelsen, men da Sagen blev bekendt, blev han afvist. Man henvendte sig nu til Kirkeministeren, og Sagen blev ordnet saaledes, at der blev skrevet til Præsten, at han skulde tage imod Drengen særskilt til en anden Tid, naar de andre Konfirmander ikke var til Stede. Der staar intet i Loven om, hvor man i et saadant Tilfælde skal henvende sig. Man henvendte sig til Kirkeministeren, men det burde vistnok have været til Justitsministeren, da Loven sorterer under denne Minister. Og jeg tror, det var ønskeligt, at der stod noget om et saadant Tilfælde i Loven. Hvis det ikke kan lade sig gøre, vil jeg i hvert Fald bede den højtærede Justitsminister om at udtale sig om dette Punkt, saa der ikke skal være Vanskeligheder ved at forstå, hvad man skal gøre i saadanne Tilfælde. I det Tilfælde, jeg taler om, gik der saa lang Tid hen, at Drengen ikke blev konfirmeret. Og naar saadant hænder, er det en Gene, især for fattige Folk.

Kofoed: Jeg maa udtale min Glæde over, at de Henstillinger, jeg fremsatte ved dette Lovforslags første Behandling, er tagne til Følge af det ærede Udvalg, og